

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1327/2025
18.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Николе Златића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр.269/25, Кв бр.3213/25 од 06.08.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2016/25 од 27.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Златића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр.269/25, Кв бр.3213/25 од 06.08.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2016/25 од 27.08.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К бр.269/25, Кв бр.3213/25 од 06.08.2025. године према окривљеном АА, који се налази у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп бр.135/25 од 28.04.2025. године, а који се рачуна од 26.04.2025. године када је лишен слободе, продужен је притвор на основу члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП и одређено је да по овом решењу може трајати најдуже 30 дана.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 2016/25 од 27.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Златића, изјављена против решења Вишег суда у Београду К бр.269/25, Кв бр.3213/25 од 06.08.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Никола Златић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 486. став 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и другостепену одлуку преиначи тако да усвоји жалбу браниоца изјављену на првостепену одлуку и укине притвор и нареди да се окривљени пусти на слободу или

да одреди блажу процесну меру обезбеђења присуства окривљеног ради неометаног вођења кривичног поступка или да побијано другостепено решење укине и списе врати на поновну одлуку другостепеном суду.

Врховни суд је доставио Врховном јавном тужиоцу примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, у складу са одредбом члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у смислу члана 490. ЗКП одржао седницу већа о којој, сходно члану 488. став 2. ЗКП, није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног је у поднетом захтеву за заштиту законитости против наведених правноснажних решења означио да је истима учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 486. став 2. ЗКП и навео, да је суд приликом доношења решења о продужењу притвора на основу члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП поновио исте разлоге због којих је притвор овом окривљеном и одређен, иако су протеком времена, по наводима браниоца, уврђене околности изгубиле на значају, а при том су и утврђене околности погрешно цењене као особите. Поред тога, бранилац наводи да је суд неправилно ценио чињеницу да је окривљени лице без стабилних прихода, иако је у погледу висине прихода окривљеног доказ достављен суду, као и да суд није установио да је дошло до промене здравственог стања окривљеног. У побијаним решењима бранилац наводи да побијана решења не садрже начин на који су наркотици били спаковани и која околност доводи до закључка да се окривљени бави продајом наркотика, нити постоји доказ у списима предмета који би указао да ће окривљени за кратко време поновити дело, истичући чињеницу да је окривљени раније неосуђивано лице и да притвор представља меру за обезбеђење неометаног вођења поступка и присуство окривљеног, а не меру превенције која има за циљ да окривљеног одврати од вршења кривичних дела након пуштања из притвора, а којим свим наводима бранилац указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 211. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић